

ע"פ 1885/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1885/15

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת בתפ"ח 28708-08-13 שניתן ביום
28.01.2015 על ידי כבוד סגן הנשיא ד"ר א' אברהם,
סגן הנשיא ב' ארבל והשופטת א' הלמן

תאריך הישיבה:

ב' בניסן התשע"ה (22.3.2015)

בשם המבקש:

עו"ד יחיאל לאמש

בשם המשיבה:

עו"ד אופיר טישלר

החלטה

1. מונחת לפני בקשת לעכב את ביצועו של העונש אשר נגזר על המבקש בבית המשפט המחוזי נצרת, תפ"ח 28708-08-13 (כב' סגני הנשיא א. אברהם וב. ארבל והשופטת א. הלמן), אשר הרשיע את המבקש על פי הודאתו

בעבירה של מעשים מגונים בנסיבות אינוס, לפי סעיף 348(ב) בצירוף סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בגזר הדין הושתו עליו שתי שנות מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברח, מאסר על תנאי לתקופה של 18 חודשים ופיצויים למתלוננת בסך של 75,000 ₪.

המבקש, יליד 1990, שימש כאחראי משמרת במקום העבודה שבה עבדה המתלוננת, קטינה ילידת 1998. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן שבו הודה המבקש, בשנת 2013 ביקש מן המתלוננת ללוותו אל חדרו. שם ביצע בה מעשים מגונים בנסיבות אינוס, ובין היתר נגע באיבר מינה בעוד היא מבקשת כי יחדל ממעשיו וחיכך את איבר מינו מספר פעמים באיבר מינה כאשר היא ממשיכה בהפצרותיה. הצדדים טענו לעונש באופן חופשי. בית המשפט המחוזי בחן בגזר הדין את תסקיר נפגעת העבירה, ואת תסקירי המבחן והערכת המסוכנות שנערכו למבקש. מתחם העונש ההולם הועמד על 2-5 שנות מאסר בפועל, ובתוכו נגזר על המבקש העונש האמור לעיל. הערעור שהגיש המבקש לבית משפט זה נסוב סביב חומרת עונשו.

בבקשה שלפני טוען הסנגור כי יש סיכוי ממשי שעונש המאסר שהושת על המבקש יומר לעונש של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ולחלופין יקוצר באופן משמעותי. עוד מציין הוא כי המבקש התייצב לכל הדיונים בעניינו ולא הפר את התנאים המגבילים שהוטלו עליו. לבסוף נטען כי הוא החל בטיפול אשר יגדע עם תחילת ריצוי עונשו. מנגד, טען בא-כוח המדינה בדיון שנערך לפני כי העונש שנגזר על המבקש מצוי ברף התחתון, לנוכח המעשים החמורים שביצע. על כן, נטען, סיכוי הערעור נמוכים.

2. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. בקשה לעיכוב ביצוע עונשו של מי שהורשע עד להכרעה בערעור נבחנת על פי המבחנים שנקבעו בהלכת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2) 241, 277-282 (2000)). נפסק כי הכלל הוא ריצוי מיידי של עונש מאסר בפועל. על רקע זה יש לשקול את יעילות מערכת אכיפת החוק ואמון הציבור בה, ואת השיקול של שמירה על זכות הנאשם לערער על עונשו, מבלי שריצוי עונש המאסר ייתר את הדיון בערעור. על בית המשפט לבחון איזה מן השיקולים גובר בנסיבות המקרה הקונקרטי, תוך אומדן ראשוני ולכאורי בלבד של סיכוי הערעור.

טענותיו המרכזיות של הסנגור עניינן נסיבותיו האישיות של המבקש, הליך הטיפול בו הוא מצוי והמלצת שירות המבחן. ברם, בהתחשב במלוא התמונה של המעשה ושל העושה, דעתי היא כי במסגרת בקשה זו סיכוי הערעור אינם גבוהים דיים כדי להביא לקבלת הבקשה. זאת, תוך שימת הדגש על האפשרות של הטלת עונש מאסר על ידי ערכאת הערעור, לתקופה שתאפשר הטלת עונש מאסר בעבודות שירות ((ראו למשל ע"פ 8871/14 פלוני נ' מדינת ישראל (4.1.2015)). כך על פני הדברים, ויודגש כי אין באמור כדי להביע דעה בדבר הערעור גופו. הדברים נכונים ביתר שאת לגבי עונש הפיצויים אשר הושת על המבקש, אשר לא הוכחו התנאים הדרושים לעיכוב. ככל שהמבקש טוען שאינו מסוגל לעמוד בתשלום הסכום, בידו לפנות למרכז לגביית קנסות בבקשה מתאימה לפריסת התשלומים. המסקנה היא כי אין מקום לעכב את העונש שנגזר על המבקש.

3. הבקשה נדחת. המבקש יתייצב לריצוי מאסרו במתקן בבית המעצר "קישון" בתאריך 15.4.2015 עד השעה 08:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, ה' ניסן תשע"ה (25.3.2015).

ש ו פ ט
